

[Steen.]

tryk det var — at gennemføre en Række Ønsker og Krav, som Landbrugsraadet havde fremsat over for den højtærede Statsminister. Vi stemte imod denne Dagsorden, maatte naturligt gøre det og gjorde det uden derved paa nogen Maade at tage Stilling til de Spørgsmaal, hvorom det drejede sig, og jeg vil paa Det radikale Venstres Vegne sige, at vi lytter altid gerne til de Raad, til den Vejledning, Erhvervslivets Folk i de forskellige faglige Sammenslutninger har at give, og vi tager altid saadanne Raad og saadan Vejledning med i vore Overvejelser, men det er os, det er Rigsdagen, som under Ansvar over for hele Befolkningen maa træffe sin Afgørelse, og hertil vil vi altid forbeholde os den Tid, som maa medgaa til de Undersøgelser og Overvejelser, vi føler det er vor Pligt at foretage. Dette har jeg ønsket at sige over for den Tankegang, der finder Udtryk i, at man henvender sig fra Erhvervslivets Side sigende til Rigsdagen: Maa dette her saa ske, og det skal være uopholdeligt!

Der er et Spørgsmaal, som vi nu maa betragte som løst, og det er Spørgsmaalet om Priserne paa Hjemmemarkedet for den Del af Landbrugerhervervets Produktion, der paa Hjemmemarkedet er Afsætningsmuligheder for. Vi har under hele den Udvikling, der har ført til den Tilstand, hvori vi stadig befinder os, hvad Priser og Afsætningsmuligheder angaar, i Det radikale Venstre været af den Opfattelse, at en Løsning af dette Spørgsmaal var baade nødvendig og retfærdig, begge Ting begrundede i de faktiske Forhold, der findes her i Landet, hvad Priser og Produktionsomkostninger angaar. Nu er Ordning her tilvejebragt for Kornets Vedkommende, med Hensyn til Sukkerroeproduktionen, for den Del af Kartoffelproduktionen, som anvendes industrielt, for Flæsk, Kød og ved de nu sidst gennemførte Love ogsaa for Smør og Mælk; de Priser, man her er enedes om, vil dog naturligvis stadig være Genstand for Diskussion, og Forholdenes Udvikling kan naturligvis medføre Forandringer.

Men efter at dette Spørgsmaal er løst, tror jeg, det vil være nyttigt, at det baade erkendes og siges, at det Krav, der fra visse Sider fremføres, og som der gives

forsigtig Tilslutning til fra andre Sider, Kravet om ved Lovforanstaltninger at sætte ind for en Prishævning for den Del af Landbrugsproduktionen, som er beregnet til Eksport, er en Opgave, som Staten ikke magter. Det, vi her kan øve af Gerning, er at gøre, hvad der er muligt — og dette er hidtil gjort og vil fortsat blive gjort — for at skaffe os den størst mulige Afsætning, men at gennemføre en Prishævning for Eksportvarerne er en Opgave, som Staten ikke evner.

Nej, det Spørgsmaal, der er tilbage, og som det nu er vor Opgave at beskæftige os med, efter at Spørgsmaalet om Priserne paa Hjemmemarkedet er løst, er Spørgsmaalet om en Nyordning af Landbrugerhervervets Gældsforhold. Om en Løsning heraf bør Kræfterne nu samles. Den højtærede Landbrugsminister har forleden her i Tinget i Forstaaelse med Det radikale Venstre udtalt, at *mulig* var en Ordning, hvorefter en Del af Landbrugerhervervets Gæld forrentedes i Forhold til den Indtjeningsmulighed, den Afkastningsevne, Erhvervet i skiftende økonomiske Situationer havde. Med dette Spørgsmaal er det nu vor Opgave at arbejde. Her vil vi sætte vore Kræfter ind, og det, der er Maalet for vor Deltagelse i dette Arbejde, er, at der for dansk Landbrug tilvejebringes en saadan Tilstand, at der under skiftende økonomiske Forhold er sikret en rimelig Fordeling mellem dem, der udfører Arbejdet, og den Kapital, ved hvis Hjælp Virksomhedens Erhvervelse er mulig gjort.

De store Vanskeligheder for Landbrugerhervervet, som blev og maatte blive Følgen af en Gældsbyrde, der er paalagt det under helt andre erhvervsmæssige Forhold, end der hersker i Dag, og som der under de nuværende Forhold ingen Mulighed er for at bære, burde tjene ogsaa andre Erhverv i dette Land som en Advarsel. Jeg tænker her ikke mindst paa en Række af de Industrivirksomheder, der som en Følge af Valutaknapheden i Dag har Indtjeningsmuligheder, som man maa regne med ikke vil være til Stede, naar ændrede Forhold engang indtræder — og vi maa dog alle bevare Haabet om, Troen paa og benytte enhver Lejlighed til at arbejde med paa, at det gaar i Retning af en Lindring af de Afspærringsforhold, hvorunder